اعلامیه ۱ محرم ۱۴۲۷ (۱۳۸۴/۱۱/۱۱)

حضرت حاج دکتر نورعلی تابنده گنابادی مجذوبعلیشاه ارواحنا فداه

هو

۱۲۱

قال رسول الله (ص): حسین منی و انا من حسین

حلول ماه محرم الحرام، یادآور قیام حضرت سیدالشهداء علیه‌السلام و اصحاب بابصیرت و باوفایش می‌باشد و عاشورای امام حسین (ع) اینه صاف و تمام‌نمایی است که با توجه و نگاه دقیق در آن می‌توان جمال نورانی قرآن و سیمای زیبای اسلام را در آن مشاهده نمود و حکمت آنکه امامان بزرگوار ما علیهم‌السلام در برپایی مجالس سوگواری جد امجد خود جدیت داشته و پیروان را به آن توصیه می‌فرمودند، بیشتر آن است که با توجه با این امر که در اسلام عزاداری نداریم، اما شیعه در سایه برگزاری مراسم سوگواری با تعلیمات نورانی و آرمان‌های الهی آن نهضت که در تاریخ بشریت نظیر ندارد و ادامه آن توسط بانوی بزرگوار اسلام حضرت زینب سلام‌الله علیها و ائمه معصومین علیهم‌السلام آشنا شده و آگاه شوند که چه خون‌هایی برای نگهبانی و احیاء دین و کتاب قرآن بر زمین ریخته شده است، گوهر تابناک این هدف مقدس را در تمام زوایای زندگی فردی و اجتماعی خود، تابنده سازیم. در فرا رسیدن این ماه توصیه‌هایی که مخصوصا در دوران معاصر با توجه به اوضاع جهان اسلام بیشتر ضرورت دارد به فقرای سلسله جلیله نعمت‌اللهی گنابادی وفقهم‌الله می‌نمایم و امیدوارم این نکات را که از قلبی سرچشمه گرفته که برای اعلای اسلام راستین و ایران عزیز که پرچم‌دار تشیع است، می‌طپد و از صمیم قلب خواستار ترقی و تعالی صوری و معنوی آنان است، با جان و دل پذیرفته و اجرا نمایند و موجبات خوشنودی خدا و اولیائش را که خیر دنیا و آخرت در آن است فراهم آورند:

۱. به برکت عاشورای امام حسین و زحمات ائمه علیهم‌السلام، تداوم هدایت بشر حاصل گردیده و سربلندی و پیشرفت‌های مادی و معنوی انسان‌ها مخصوصا شیعیان در پرتو نور درخشان گفتار و رفتار امامان می‌باشد بنابراین فقرا که محبت و ولایت اهل بیت علیهم‌السلام را در دل و افتخار پیروی از آنان را در عقیده و گفتار و رفتار دارند باید در کسب فضیلت و عشق و عرفان و آگاهی از راه و روش حضرت سیدالشهداء علیه‌السلام و اصحاب بزرگوارش تلاش نمایند. و با توجه به مفاد این پیام مهم که «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا»، ندای پیشوای نهضت را که فرمود: «هل من ناصر ینصرنی» را به گوش تمام جهانیان الی‌الابد رساند و به همه فهمانید که اگر حسرت حضور در رکاب آن حضرت را خالصانه دارید، این ندا را بشنوید و پاسخ دهید و پاسخ مثبت عملی به این ندا، آن است که رویه و سنت آن حضرت را پاس بداریم.

۲. عاشورای امام حسین علیه‌السلام درس‌ها و پیام‌های فراوانی دارد که روح و باطن همه آنها موضوع ولایت و رهبری اولیای حق است که از اساسی‌ترین ارکان دین می‌باشد و آن هدیه‌ای است الهی و ودیعه‌ای آسمانی، حیف و دریغ است که با گفتار و رفتار مغایر با این هدف مقدس، آن را به «**ثمن بخس**

و دراهم معدوده»[1] و ناچیز فروخته و درنتیجه در خط کسانی قرار گیریم که به طمع ملک ری خون فرزند پیامبر اکرم (ص) و یاران عزیزش را بر زمین ریختند و جز ننگ و رسوایی چیزی عاید آنها نشد.

۳. برگزاری مجالس سوگواری باید از هرگونه پیرایه‌های ناشایست و آنچه موجب اهانت به ساحت مقدس اهل بیت علیهم‌السلام و سستی مقدسات در انظار بیگانگان و دشمنان اسلام است، منزه بوده بلکه بیشتر به تبیین مواضع حقیقی این قیام مقدس پرداخته شود.

۴. ازجمله حقوق و انتظاراتی که اباعبدالله علیه‌السلام و همه اولیای الهی از پیروان و شیعیان خود دارند، الگوپذیری از آنان است که خداوند نیز در قرآن به آن امر فرموده است **«و لکم فی رسول‌الله اسوه حسنه»**[2] توصیه شده است پس با شناخت راه و روش آنان که باید در سوگواری هدف اصلی باشد، دو نهال محبت و معرفت، شیعیان آن بزرگواران را از حالت خامی درآورده و به پختگی و کمال می‌رساند.

۵. محبت، انسان را به قله رفیع عرفان واصل، و تسلیم و اطاعت از اولیای دین را که جلوه‌های ربانی آن درخت پرثمر هستند در سالک، بارور می‌سازد.

۶. رفتارهای حاکی از محبت به بزرگان بیانگر درجه خلوص نیت و صداقت هر شخص مدعی تشیع و فقر است و از جلوه‌های این محبت، احترام و ادب به دوستان و عاشقان امام حسین (ع) و همه اهل بیت (ع) و ادای ادب به ساحت مقدس مکان‌ها و حسینه‌هایی است که به یاد و نام آن حضرت و برای اقامه سوگواری ساخته شده است پس هرگونه هتک حرمت نسبت به دوستان و ارادتمندان آن بزرگوار یا مکان‌های منتسب به آنان نشانه کذب و ریاکاری خواهد بود.

۷. درس‌های ایثار و فداکاری و مقاوت و صبر، معارفی علمی و عملی هستند که در قیام امام حسین برای ارادتمندانش وجود دارد.

۸ .یکی از راز و رمزهای پیروزی امام حسین در این بود که یارانی باوفا، متحد، منسجم و با یک هدف و عاشق داشت بر هرکدام از فقرا لازم است که برای نیل به این پیروزی از هرگونه کدورت و اختلاف پرهیز نموده و وحدت و اتحاد با یکدیگر را در همه ابعاد عنایت داشته باشند.

۹. یکی از مهم‌ترین آسیب‌هایی که فرهنگ یک مکتب و جامعه را مورد تهدید قرار می‌دهد شکسته شدن حریم‌ها است، شکستن حریم‌ها، بدعت در احکام دین، نقض دستورات پیامبر، دستور به سب و لعن حضرت علی علیه‌السلام نمونه بارز این حریم‌شکنی است. اگر بخواهیم دچار سرنوشت آنان نشده و راه سعادت و نجات را بپیمائیم از شکستن حریم اولیای خدا خودداری نمائیم.

۱۰. احساس مسئولیت و واکنش در قبال سرنوشت جامعه که همان امر به معروف و نهی از منکر و از اهداف قیام امام حسین (ع) بود را به اندازه رعایت مسئولیت خود، فراموش نکنیم و از یاد نبریم که هر گروه و جامعه‌ای که منافع و سلیقه‌های شخصی را بر منافع جمعی و مصلحت‌های عمومی ترجیح دهد محکوم به انحطاط و سقوط می‌باشد.

۱۱. قیام حضرت اباعبدالله الحسین (ع) و یارانش در دورانی واقع شد که گروهی دلبسته به جاه و مقام، زندگی حیوانی را بر حیات انسانی ترجیح داده و دچار عوام‌زدگی و غفلت شدند:

چون که ظاهرها گرفتند احمقان   وآن دقایق شد از ایشان بس نهان

دو عنصر آگاهی و پایداری را باید از واقعه کربلا در هر زمانی آموخت.

۱۲. قیام و جهاد پرشکوه حضرت اباعبدالله الحسین (ع) پیوند قطعی و جدایی‌ناپذیر با ظهور و قیام حضرت قائم آل‌محمد عجل‌الله فرجه دارد. اعمال ما موجب محرومیت ما از فیض دسترسی به آن حضرت گردیده است گرچه او هادی و حافظ ما و بینای بر اعمال ما است به موجب **«کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا»** باید ندای **«من انصاری الی الله»**[۳] بزرگان را از جان و دل شنیده و با تصحیح در اقوال و افعال خود زمینه‌های ظهور آن حضرت که احیاءکننده اهداف جد بزرگوارش می‌باشد را فراهم نمائیم. به مضمون حدیث امام صادق (ع) که می‌فرماید: **«فاحیوا امرنا، رحم الله من احیا امرنا»**[۴] دین مقدس اسلام و مذهب حقه تشیع دارای احکام جامع و کاملی است که اگر توسط عالمان دین و عارفان راه یقین به مردم برسد و تعالیم نورانی آن اجرا گردد، موجب پیشرفت در تمام زمینه‌های مادی و معنوی انسان در هر زمان گردیده و تدین حقیقی و تمدن واقعی را دربر خواهد داشت. اسلام دارای شریعت و طریقت بوده و در پرتو نور درخشان قرآن و عترت که دو یادگار حضرت رسول اکرم (ص) در بین امت است می‌توان بر ظلمات درونی و موانع بیرونی غالب گردید. در زمان غیبت امام زمان عجل‌الله فرجه نیز این دو رشته علمای شریعت و عارفان طریقت پیوسته وجود داشته و دارد و همان‌طور که در کتب عرفا از جمله در رساله شریفه پند صالح تالیف پدر جسمانی و روحانی فقیر که دستورالعمل فقرای این سلسله و جامع تمام احکام قالبیه و قلبیه و خلاصه تمام وظایف سالکین الی‌الله است این دو سلسله را مانند دو دست یک شخص و دو شعبه یک اداره فرموده و علماء را پیشوایان مسلمین و نمایندگان بزرگان در ذکر احکام و عرفاء را مجازین درایت و مامورین اصلاح نفوس و تهذیب اخلاق معرفی فرموده است. و این اتحاد و یگانگی مایه اصلی ترویج دین مبین اسلام و تحکیم قواعد حضرت سید الانام علیه‌السلام و مانع از نفوذ و اجرای دشمنان دین و ملت می‌باشد. فقیر نیز به پیروی از اسلاف بزرگوار و اقطاب این سلسله جلیله هم در گذشته و هم در حال حاضر با آقایان علماء در تماس و ارتباط بوده و نهایت محبت فیمابین برقرار است.

در این زمان که دشمنان فریب‌خورده اسلام و ایران سعی در مخدوش نمودن چهره زیبای اسلام و تشیع حقیقی دارند و آن را در جهان دین ترور و خشونت، و ایران عزیز را کشوری بی‌قانون معرفی می‌نمایند و توجه ندارند که در صدر اسلام، علی علیه‌السلام که ولی‌الله و خلیفه بلافصل و وصی رسول‌الله و از هر کس برای اسلام دلسوزتر و به اوضاع عالم آگاه‌تر بود با کشتن عثمان مخالف بود و حتی فرزند بزرگوار خود را

که یادگار رسول خدا بود، مامور حفاظت از او نمود و نیز فرمود که خلیفه‌کشی باب می‌شود و دیدیم که خلفای بعدی و حتی خود علی علیه‌السلام و امام حسن مجتبی (ع) هدف ترور قرار گرفتند.

امروز این اتحاد و وحدت مسلمین از هر زمان دیگر اهمیت بیشتر داشته بلکه از اهم واجبات می‌باشد فقیر به این مسئولیت خطیر کاملا واقف و آگاه بوده و نگرانی از عواقب سوء این جریان ضداسلام و ایران، خاطر مرا مشغول نموده است و براساس حدیث شریف پیامبر: «قصم ظهری رجلان عالم متهتک و جاهل متنسّک»[5] ملاحظه می‌شود که طبق واقع‌بینی آن حضرت، این دو گروه در طول تاریخ اسلام مخصوصا در زمان حاضر بیش از هرچیز دین و مقدسات مذهبی و ملت ایران را تهدید می‌نماید.

لذا علاقه دارم به تاسی از اسلاف بزرگوارم و با توجه به مسئولیت خدمت به فقر و فقرا که برعهده دارم با بسیاری از مراجع و علماء در مسائل مهم دینی و ملی مذاکره و تبادل نظر و معاشرت داشته باشم ولی چون به‌واسطه رسیدگی به امور فقرا و اشتغالات زیاد و پاسخ به مکاتبات و گاهی کسالت و ضعف جسمانی و وقت کم آنهم بخصوص در غیرتهران اجرای این مهم بطور کامل و دلخواه میسر نیست، لذا به برادر مکرم آقای حسینعلی کاشانی بیدختی زید توفیقاته که از ارادتمندان به علماء و روحانیون بوده و دارای اجازات کتبی و شفاهی از مراجع عظام می‌باشند و پیوسته خدت آقایان می‌رسند، ماموریت دادم که این خدمت مهم را بپذیرند و در تهران و شهرستان‌ها که مسافت می‌نمایند علمایی که مصداق مقبوله «من کان من الفقهاء صائنا لنفسه حافظا لدینه مخالفا لهواه مطیعا لامر مولاه» هستند را ملاقات نموده و سلام فقیر را ابلاغ نمایند و این موضوع مهم را به استحضار علماء ربانی و دلسوز دین و ملت عزیز ایران برسانند که اگرچه شیاطین انسی به مصداق ایه شریفه «**اعمالهم کسراب بقیعه**[6] بوده و خداوند براساس «**و مکروا و مکر الله و الله خیر الماکرین**»[7] نقشه‌های شوم آنها را نقش بر آب و به حکم «**انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون**»[8]، حمایت و حفظ از قرآن و اولیاء خود را تضمین فرموده است ولی وظیفه ما نقض نمی‌گردد و به منطوق: «کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته» موظف به بیداری و آگاهی دیگران هستیم.

و چون سوءتفاهمات و شبهاتی توسط بعضی از جاهلین یا مغرضین و معاندین با حق و حقیقت درباره تصوف حقیقی که همان تشیع واقعی و صراط مستقیم ولایت اهل بیت علیهم‌السلام است، در اذهان ایجاد گردیده است، آقای کاشانی بیدختی در ملاقات با آقایان علماء و روحانیون و پژوهشگران و جویندگان حقیقت، در جهت رفع این شبهات سعی نموده و چنانچه سوالاتی بود همان‌طور که قبلا اجازه داشتند پاسخ داده و مطالب مذهبی و عرفانی را توضیح دهند و سعی نمایند که با توجه به ایه شریفه: «**ادع الی سبیل ربک بالحکمه و الموعظه الحسنه و جادلهم بالتی هی احسن**»[9] و با قول لین و دلیل روشن، رفع شبهه و راهنمایی نموده و در ایجاد وحدت و تنویر افکار و خدمت به بندگان خدا از هرگونه ایثار و فداکاری خودداری ننمایند. از درگاه خداوند متعال ازدیاد توفیقات ایشان را مسئلت می‌نمایم.

بحمدالله اکثر قریب باتفاق فقرا، برادران و خواهران ایمانی به وظایف شریعتی و طریقتی خود رفتار می‌کنند و دلبستگی و انس خود را به عظمت پرچم فقر (اسلام واقعی) معمول می‌دارند که از این جهت به همه آنان سلام عرض کرده و تشکر دارم و ملتمس دعا هستم.

فقیر حاج دکتر نورعلی تابنده مجذوبعلیشاه

اول محرم ۱۴۲۷ هجری قمری

۱. سورهٔ یوسف، آیه ۲۰.

۲. سورهٔ احزاب، آیه ۲۱.

۳. سورهٔ صف، آیه ۱۴.

۴. زنده بدارید امر ما را (احیا کنید)، خدا رحمت کند کسی را که امر ما را احیا کند.

۵. کمر مرا شکستند دودسته (دو گروه)، عالم و دانشمند دینی بی‌بندوبار و جاهل زاهدنما.

۶. سوره نور، آیه ۳۹.

۷. سوره آل عمران، آیه ۵۴.

۸. سوره حجر، آیه ۹.

۹. سوره نحل، آیه ۱۲۵.